

תת"ע 11492/05/18 - מדינת ישראל נגד לוי מאיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

08 אפריל 2019

תת"ע 11492-05-18 מדינת ישראל נ' לוי מאיר

בפני כב' השופט עופר נהרי
מאשימה

מדינת ישראל

נגד

לוי מאיר

נאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג ברכב (פרטי תוצרת סקודה) בכביש מס' 20 ק"מ 19 מדרום לצפון, לא ציית הוא עפ"י הנטען לתמרור 815 שסומן על פני הכביש וזאת בכך שעבר עם רכבו על השטח המסומן ובניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

לבקשת הנאשם, אשר לא הביא עמו למועד ההוכחות עדת הגנה מטעמו, נקבע (ללא צו להוצאות) אף מועד דיון הוכחות נוסף וזאת להשלמת פרשת ההגנה וכרצון הנאשם.

מטעם התביעה העיד בתיק זה השוטר מר אדם לב ארי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (ת.1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) בישיבת ההוכחות של יום 27/1/19, וכן העידה עדת הגנה מטעמו (גיסתו) הגב' פנינית פנינה לוי (ע.ה.2) בישיבת ההוכחות של יום 13/3/19.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיה ולסיכומים הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר הימנו עולה כי היתה לו תצפית קרובה וללא כל דבר שהפריד בינו לבין רכב הנאשם.

השוטר תיאר את עומס התנועה שהיה קיים בנתיבי הנסיעה בכביש 20 לצפון - נתיבים אשר לעברם הנאשם עבר את התמרור 815 אשר היה מסומן על פני הכביש וזאת עם כל ארבעת גלגלי הרכב מצידו הימני לצידו השמאלי של הסימון.

השוטר הבחין כהלכה שהנאשם עשה כן אגב איתות שמאלה.

לא נסתר דבר קשר עין רצוף.

לא נסתר דבר ראות טובה ותאורת כביש.

הנאשם גם לא סתר דבר מיקום הניידת ביחס אליו בעת האכיפה.

גם עדת ההגנה שהביא הנאשם להמשך דיון ההוכחות לא סתרה את דבר מיקום הניידת.

לציין כי עדת ההגנה ציינה כי ברכב הנאשם (אשר בו ישבו אותה עת 4 אנשים) היו באותה עת "מוסיקה ורעש".

עדת ההגנה - כמו גם הנאשם - התקשו להסביר מדוע באם נעו הם בדרכם צפונה בנתיבי איילון תוך עשיית דרכם לדבריהם מבאר שבע לנתניה, היתה מכוניתם מצויה לא בנתיבי הנסיעה ישר צפונה אלא מצויה היתה בנתיבי הירידה מנתיבי איילון לשד' רוקח בת"א וזאת בשלב שבו (אליבא דגירסתם) נדרשו הם (כדברי עדת ההגנה) לנסות "לעבור מהנתיב השני משמאל לרוקח לנתיב הממשיך ישר צפונה". (עדותה בעמ' 10 לפרוטוקול).

באשר למהירות הנסיעה של הנאשם נמצאה בכל הכבוד סתירה בין עדויות עדי ההגנה כאשר הנאשם ציין 60 קמ"ש והעדה מטעמו מציינת אך 20 קמ"ש.

לציין כי עפ"י עדויות עדי ההגנה (הנאשם וגיסתו) הנאשם לא שמע כלל את הכריזה של הניידת ותשומת לבו לדבר זה הופנתה ע"י עדת ההגנה.

לא אדע אם "המוסיקה והרעש" במכונית הביאו לחוסר שימת הלב של הנאשם לכריזה מן הניידת, ושמה הביאו אולי גם לאי שימת לב בקשר עם התמרור 815.

לא נעלם מעיני כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני.

לא מצאתי כי בוסס שהיה במקום שוטר נוסף - מה עוד שגם עדת ההגנה לא טענה כך.

יצוין עוד כי ע.ת.1 גם רשם באופן אובייקטיבי את תגובת הנאשם.

כאמור, גם רישום השוטר דבר קיום איתות מלמדני על אובייקטיביות ועל קיום תשומת לב מצד השוטר בעת האכיפה.

לאחר כל אלה ועל יסוד התרשמותי הישירה מן העדויות והעולה מתוכן של העדויות, מסקנתי היא כאמור שהתביעה עמדה בנטל ההוכחה.

הנאשם מורשע לפיכך בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד הצדדים